

Talvekoolis õpistiilide päeva raames on materjalid üle pandud HT Wikisse <http://wiki.euni.ee/htvorgustik>
(<http://wiki.e-uni.ee/htvorgustik/index.php?n=Main.Kysimused>)

Õpistiile pole olemas

Lühikokkuvõtte Hugh Lafferty & Keith Burley, Sheffield Hallam University (UK) artiklist „Do Learning Styles exist?“ koostas A.Villems, jaanuar 2010 (NB! Tekstis kajastuvad autorite arvamused!)
<http://www.learningstyles.webs.com/>

Õpistiilid on ainult mudel. Mudeleid luuakse selleks, et neid vastu reaalsust kontrollida ja vajadusel kahtluse alla panna. Ja kui mudelid on valed, siis tuleb mudeleid parandada. See ongi teadusliku lähenemise alus. Kui mudeli väljund ei vasta reaalsusele, on aeg mudelit parandada või uus ehitada.

Õpistiilide mudelid on valed kahel põhjusel:

- 1) **Ennustavad tulemusi valesti** - teooria nõuab, et kui õpilane on visuaalse stiiliga, peaks õpetama visuaalselt, et saada häid tulemusi. Aga katsetega on näidatud, et õpetamise visuaalse stiili määrab hoopis aine - kui aine on visuaalne, nagu näiteks geograafia, siis õpivad kõik visuaalse õpetamisega paremini. Ehk teisisõnu: õpistiil on ainst sõltuv, mitte õpilase eripärast.
- 2) **Aju ei tööta erinevalt** -õpistiilide mudeleid on üle 70, seega peaks aju ka töötama enam 70 eri moel, mis aga pole tõsi. See, kuidas mälu töötab, on üsna hästi uuritud ja meie kõigi aju töötab põhimõtteliselt sama moodi. Kui õpistiilide mudel ehitada, peaks see toetuma sellele, kuidas aju töötab. Praegused ei toetu sellele.

Kogu lähenemine on vale, sest:

- 1) **Õpetamine õpistiilide järgi ei tööta** -artikleid on nii poolt kui vastu, s.t. teaduslikke artikleid, mis väidavad, et õpetamine tuleb seada õpistiilidele vastavaks ja teised, et ei ole vaja (ei ole mõtet) seada õpistiilidele vastavaks. Meie järeldus: isegi kui õpistiilid kui sellised on olemas, siis õpetamise nende järgi pole vaja seada. Õpistiilidele vastav õpetamine kõlab teorias hästi, aga praktikas ei tööta.
- 2) **Õpistiilid pole mõõdetavad** - uurijad on püüdnud erinevate küsimustike abil omaenese õpistiili määrata ja saavad erinevate küsimustikega erinevaid tulemusi. Pealegi näitavad uuringud, et õppimine sõltub väga paljudest teguritest, milledest vaid osa on isiksusega seotud (motivatsioon, temperatuur ruumis, emotsioonid, kuidas konkreetne teema õpilaste olukorraga haakub jne. Üldine uurijate arvamus on, et erinevate erialade esimesed õpivad üsna samal moel, s-t- keemikud sama moodi kui matemaatikud. Õpistiil aga sõltub ka vanusest, senisest õpikogemusest, õppija isiksusest, kas õppija on armunud, kas ta tarvitas ohtralt

alkoholi eelmisel õhtul, kas tal on kõht tühi jne. Seega: väliseid mõjureid on rohkesti. On aeg öelda kõvasti välja tõde, et õpistiilid, isegi, kui nad on olemas, ei ole määratavad.

3) **Õpistiilidele vastavat õpetamist pole võimalik teostada** - kuna õpistiile on palju ja nii kui nii õpetajad õpetavad sama asja mitme seletusega, et mõtte kohale jõuaks, peaks erinevaid tunde sama asja õpetamiseks olema kordades rohkem kui praegu (kui arvestada 16 õpistiili ja õpetada 2 moodi, siis 32, aga tegelikult peaks neid olema veel rohkem). Seda ei juhtu! Kogu aeg peaks ju veel kontrollima, et erinevate õpistiilidega inimesed tõesti omandavad aine edukalt ja see viiks pidevale mõõtmisele ja kumbki ei peaks vastu, ei õpetajad ega õpilased.

4) **Oma õpistiilist teadlik olles pole võimalik paremini õppida** - oletame, et olete audiaalne õppija. Teil pole sellest teadmisest mingit kasu, kui peate õppima visuaalset ainet, näiteks geograafiat. Oma õpistiili (kui selline on olemas) teadmine võib teid isegi segada õppimisel ja ässitada õpetaja vasu a la „Mina olen audiaalne õppija ja teie õpetate visuaalselt, seega ma ei saagi teiega õppida!“

5) **Õpilaste õpistiilide teadvustamine ei saa anda alust õpetajatele, et paremini õpetada** - sest õpistiile pole olemas, õppimine sõltub nii paljudest asjaoludest (söömine, joomine, temperatuur, meeleolu jne. jne., et neid on võimatu mõõta ja õppetöös arvestada. Hoopis ained ja teemad jagunevad visuaalseteks, verbaalseteks jne ja vastavalt sellele on ka vaja õpetada.

Kokkuvõte

Õpistiile pole olemas ja nende määramine on mõttetu ajaraisk. Ja isegi kui nad oleks olemas, siis neid teades ei saa õpetajad paremini õpetada ja õppijad paremini õppida, sest õpetamise stiili määrab aine (teema) ja õppuri loomulikud anded. Kui saadakse selgeks, kuidas mälu töötab õppimisel, alles siis on mõtet hakata mudeleid looma ja õpetamist ja õpetamist individualiseerima. Ja isegi siis mõelda, kas see on mõistlik, kuna õpistiil on aineti erinev ja vajaliku testimise maht ületaks mõistlikkuse piiri. Kuna iga inimene on erinev, küündib erinevate õpistiilide arv liiga suurte arvudeni, et neid korralikult mõõta saaks ja et neist õpetamisel kasu oleks.

Õpistiilide teooria põhineb neljal eeldusel:

- Õppimises on individuaalsed iseärasused e. erinevad inimesed õpivad erinevalt.
- Õpistiilid on ajas vähe muutuvad.
- Õpistiilid on ainest ja teemast sõltumatud.
- Õpistiile on võimalik efektiivselt mõõta.

Kolme viimasega me ei ole nõus. Seega õpistiile pole olemas.

Järeldused:

- Lõpetage teaduslik uurimine sel teemal.
- Koristage ära veebilehed, mis õppureile nende õpistiile määravad ja selle põhjal õppima õpetavad

- Ärge võtke sellealaseid uurimistöid avaldamiseks.

Kõik õpistiilide olemasolu toetajad on nagu need, kes usuvad, et maa on lapik - nende usu muutmine nõuab palju aega ja energiat. Usu muutmine on tänamatu ülesanne.